

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

X. Quòd falsa justificatio nihil prosit, sed maximè obsit abutentibus ea.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

rentia plecebant, aut synodali decreto aut Episcoporum iudicio esse condemnatos, quia necesse est ut qui divino non obediunt mandato, acriori coërceantur tormento; quatenus lex Dei vim sui juris obtineat, & improborum causa infestatio subvertere non prævaleat; sicut in Antiocheno Concilio diffinitum est ut qui Ecclesiam conturbare vel sollicitare perfliterit, tanquam seditiosus per potestates exteras opprimatur.

Quòd illi qui se peccatores generaliter fatentur, & tamen ab aliis manifeste argui non possunt, nullo modo sunt iudicandi atque damnandi.

CAPUT IX.

AT-quia de iudiciorum qualitate aliqua jam dicta sunt, nunc requirendum est utrum is qui generaliter se fatetur peccasse, & tamen in aliquo gravi delicto convinci non potest publicè deliquisse, excommunicatione sacerdotali plectendus sit an ne; quia inveniuntur plures, non solum de minoribus personis & plebe vulgi, sed etiam de sanctis viris, se peccatores coram Deo pronuntiasse, & inde magis veniam ac gratiam Domini quàm offensam promereri. Nam Moyses pro populo orans ad Dominum ait: *Dominus patiens & multa misericordia, auferens iniquitatem & scelera, nullumque innoxium derelinquens, qui visitas peccata patrum in filios & tertiam & quartam generationem, dimitte obsecro peccatum populi tui secundum magnitudinem misericordie tue.* Dixitque Dominus: *Dimisi juxta verbum tuum.* Hinc & Psalmista ad Dominum ait: *Delictum meum cognitum tibi feci, & in iustitiis meis non operui.* Dixi, pronuntiabo adversum me in iustitiis meas Domino, & tu remisisti impietatem cordis mei. Et item: *Iniquitatem, ait, meam ego cognosco, & delictum meum contra me est semper. Tibi soli peccavi, & malum coram te feci, ut justificeris in sermonibus tuis & vincas dum iudicaris.* Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum, & in delictis peperit me mater mea. Ne intres in iudicio cum servo tuo, quia non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens. Hinc & Iob dixit: *Quis potest facere mundum de immundo conceptum semine? Nonne tu qui solus es?* Et item: *Astra, inquit, non sunt munda in conspectu Dei. Quanto magis homo putredo, & filius hominis vermis.* Hinc & per Esaiam dicitur: *Ecce tu iratus es, & peccavimus. In ipsis fuimus semper, & salvabimur. Facti sumus ut immundus omnes nos, quasi pannus menstruatus universa iustitia nostrae.* Hinc & per Hieremiam dicitur: *Scio, Domine, quia non est hominis via ejus, nec viri est ut ambulet & dirigat gressus suos.* Et rursus:

Cognovimus, inquit, Domine, impietates nostras & iniquitates patrum nostrorum, quia peccavimus tibi. Ne nos des in opprobrium propter nomen tuum, neque facias nobis contumeliam. Hinc & Daniel in oratione ita dixit: *Peccavimus, iniquitatem fecimus, Domine, in omnem iustitiam. Vertatur obsecro ira tua & furor tuus à civitate tua Hierusalem & monte sancto tuo. Propter peccata enim nostra & iniquitates patrum nostrorum Hierusalem & populus tuus in opprobrium sunt omnibus per circuitum nostrum. Neque enim in justificationibus nostris prosternimus preces ante faciem tuam, sed in miserationibus tuis multis.* Et paulò post: *Cum adhuc, inquit, loquerer & orarem & confiterer peccata mea & peccata populi mei Israel, ecce vir Gabriel, quem videram in visione in principio, cito volans, & tetigit me in tempore sacrificij vespertini, & docuit me, & locutus est mihi.* Ecce legislator pro populo peccatore humiles preces offerens, & ad misericordiam justum iudicem interpellando provocans, veniam peccantibus meruit. Sic & Rex atque Psalmista in iniquitatibus se conceptum & in delictis natum commemorans, profitetur se agnovisse peccatum suum. Et tamen propter hoc regnum non perdidit. Immo justificationem veraciter promeruit, ac sedem regni tam sibi quàm filiis suis perpetualiter confirmavit. Prophetæ quoque se peccasse, iniquitatem fecisse simul cum populo pronuntiaverunt; & exaudiri à Domino citius meruerunt, angelicumque oraculum impetraverunt. Quis est qui humilem confessionem causam esse justæ damnationis dicere ausus sit; maxime cum Sapientia manifestè dicat: *Qui abscondit scelera sua, non dirigitur.* Qui autem confessus fuerit, & reliquerit ea, misericordiam consequetur. Nam & ipsa Veritas in parabola evangelica publicanum pro peccatis suis humiliter deprecantem Phariseo de propria iustitia arroganti suo iudicio prætulit. Et Apostolus Iohannes in epistola sua ita scribit, dicens: *Si dixerimus quia peccatum non habemus, ipsi nos seducimus, & veritas in nobis non est. Si confiteamur peccata nostra, fidelis est & justus ut remittat nobis peccata nostra, & mundet nos ab omni iniquitate.*

Quòd falsa justificatio nihil prodest, sed maxime obstat abutentibus ea.

CAPUT X.

DE falsa enim justificatione quid sentiendum sit, mox subjungendo ostendit, dicens: *Si dixerimus quoniam non peccavimus, mendacem facimus eum, & verbum ejus non est in nobis.* Hinc & in Ecclesiaste

Ezeli. 7.

scriptum est: *Non te justifices ante Dominum, quoniam agnitor cordis ipse est, & penes Regem noli velle videri sapiens. Hinc & Dominus arrogantes & duros corde per Hieremiam increpat, dicens: Quid niteris bonam ostendere viam tuam ad querendam dilectionem, & dixisti, Absque peccato & innocens ego sum, & propterea avertatur furor tuus à me. Ecce ego iudicio contendam tecum, eò quòd dixeris, Non peccavi, quia vilis es facta nimis iterans vias tuas. Obtrivit Dominus confidentiam tuam, & nihil habebis prosperum.*

Hier. 1.

Quòd pietas divina veraciter conversis & de præteritis peccatis pœnitentiam agentibus perfectam veniam tribuat.

CAPUT XI.

OVAM misericors autem sit Dominus super eos qui veraciter se per confessionem & pœnitentiam convertunt ad eum, & sperant in misericordia ejus, declarat ipse, per Ezechielem Prophetam dicens: *Iustitia iusti super eum erit, & impietas impij erit super eum. Si autem impius egerit pœnitentiam ab omnibus peccatis suis que operatus est, & custodierit universa præcepta mea, & fecerit iudicium & iustitiam, vita vivet, & non morietur. Omnium iniquitatum ejus quas operatus est non recordabor. In iustitia sua quam operatus est vivet. Numquid voluntas mea est mors impij, dicit Dominus Deus, & non ut convertatur à viis suis, & vivat? Convertimini, & agite pœnitentiam ab omnibus iniquitatibus vestris, & non erit vobis in ruinam iniquitas. Proicite à vobis omnes prevaricationes, & facite vobis cor novum & spiritum novum. Et quare moriamini domus Israël? Quia nolo mortem morientis, dicit Dominus Deus. Revertimini, & vivite. Et alibi: Impietas impij non nocet ei, in quacunque die conversus fuerit ab impietate sua; & iustus non poterit vivere in iustitia sua, in quacunque die peccaverit. Etiam si dixerò iusto quòd vita vivat, & confusus in iustitia sua fecerit iniquitatem, omnes iustitiæ ejus oblivioni tradentur, & in iniquitate sua quam operatus est, in ipsa morietur. Sin autem dixerò impio, Morte morieris, & egerit pœnitentiam à peccato suo, feceritque iudicium & iustitiam, restitueritque ille impius, rapinamque reddiderit, in mandatis vita ambulaverit, nec fecerit quicquam in iustum, vita vivet, & non morietur. Omnia peccata ejus que peccavit non imputabuntur ei. Iudicium & iustitiam fecit, vita vivet. Ideo Novatiani hæretici frustra janua pietatis supernæ ocludere pœnitentibus nituntur, divinæ misericordiæ sinum ignorantes, cum non solum prophetica lectio, sed etiam evangelij majestas id ipsum astruat, quòd quicunque*

Ezech. 18.

Ezech. 33.

pro commissis peccatis dignè pœnitentiam gerunt, veniam apud clementissimum iudicem peccatorum suorum promerentur. Unde non solum præcursoris Domini vox baptismum pœnitentiæ in remissionem peccatorum primùm prædicando intonuit, sed etiam ipsa Veritas primordium prædicationis suæ, ut Matthæus testatur, de pœnitentiæ agenda inchoavit, dicens: *Pœnitentiam agite, adpropinquavit enim regnum celorum.* Et alibi: *Venite, inquit, ad me omnes qui laboratis & onerati estis; & ego reficiam vos.* Veraciter enim pœnitentibus adpropinquat regnum celorum, quia delentur peccata, & adpropinquat iustitia sempiterna; omnesque qui ad Salvatorem nostrum pia intentione veniunt, de peccatorum onere relevati, æternæ refecionis pabulum in cœlestis regni beatitudine percipient.

Exhortatio ad indulgentiam delinquentium.

CAPUT XII.

HÆc tu, sacratissime Imperator, & his familia relegens, spernendo iudicia falsa, scias te per fidem rectam & bona facta aditum regni cœlestis promereri posse. Nec te deterreat nocentium improba vanitas, sed magis confortet evangelica veritas; credens in omnibus Regi & iudici tuo, qui tibi in terra regnum dedit, & in futura vita bene facienti regnum promisit. Et ideo si quid te in hoc scammate belli & valle lacrymarum atque laborum plenissimo perversorum machinatione nocuit, non illud magni pendas; sed ereptori & defensori tuo Domino Christo in omnibus gratias agas, qui mortificat & vivificat, flagellat omnem filium quem vult, & castigat omnem filium quem recipit. Meminerisque illud divinæ legis, quo scriptum est: *Ne queras ultionem, nec memineris injuriæ civium tuorum. Diliges amicum tuum sicut teipsum. Ego Dominus. Leges meas custodite. Dicatque tibi simul cum David Rege illa mulier sapiens, in Regum, que compefcuit ipsum David à cæde Nabad stultissimi, ita dicens: Aufer iniquitatem fœmule tuæ. Faciens enim faciet Dominus tibi domino meo domum fidèlem, quia pralia Domini, Domine mi, tu preliaris. Malitia ergo non inveniat in te omnibus diebus vite tuæ. Si enim surrexerit aliquando homo persequens te, & querens animam tuam, erit anima domini mei custodia quasi in fasciculo viventium apud Dominum Deum tuum. Porro anima inimicorum tuorum rotabitur quasi impetu & circulo fundæ. Cum ergo fecerit tibi Dominus domino meo omnia que locutus est bona de te, & constituerit te ducem super*